

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכר
למליץ

הארי ההו

פנינים נפלאים מתורתו של

המהר"א'ל צינץ

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק

גיליון רמ"ב, פרשת וישב - חנוכה תשפ"ד

מכון להוצאה חרשה ומפוארת
של ספרי מהר"א'ל צינץ זי"ע"א

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

בא אל המצרים, הרי שהוא שמשל עליהם ונתקיים בו שמו אָדון
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קַנְיָנוּ, ולא המצרים שלטו עליו. וכך היתה
לישראל גאולה מידיהם.

מלוא העומר – פרשת וישב

מדוע חשב שיעקב שאחי יוסף אוהבים אותו

וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו... וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתֻנֹת פָּסִים (לז, ג).
חכמינו מספרים על רבי יוחנן בן נורי שאמר, כי הוא מעיד עליו
שמים וארץ, שכמה וכמה פעמים קיבל רבי עקיבא מלקות על
ידו, לפי שהתאונן עליו בפני רבן גמליאל, ואף על פי כן גדלה
אהבתו של רבי עקיבא אליו יותר ויותר, כפי הנאמר: "הוכח
לחכם ויאהבך" (ערכין דף טז).

לפיכך עד עכשיו, אף על פי שאהב יעקב מאד את יוסף, בתור
בן זקונים, בכל זאת לא רצה להפלות אותו משאר אחיו, כדי שלא
לעורר קנאה כנגדו, כפי שאמרו חכמינו: "לעולם אל ישנה אדם
לבן בין הבנים" (שבת י, ב). ואילו עכשיו, כאשר "ויבא יוסף את
דבתם רעה אל אביהם" - שהתאונן על אחיו בפני האב על מנת
שיוכיח להם - סבור היה יעקב, כי על ידי כך גדלה אהבתם של
האחים אל יוסף וממילא לא יקנאו בו כלל, לפיכך עשה לו כתונת
פסים.

ברם האחים לא הבינו כך את הענין, שיעקב מפלה את יוסף
מכולם בגלל אהבתם אליו, כי אם "ויראו אחיו כי אותו אהב מכל
אחיו" - הם תלו את הדבר באהבתו שלו שהוא אוהב את יוסף
יותר מכולם, ולכך "וישנאו אותו".

מלא העומר

ההשגחה המופלאה במכירת יוסף למצרים

וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לְאֹמֶר מַה תְּבַקֵּשׁ
(לז, טו).

בתהלים (פרק קה, יז-כא) אמר המשורר: שְׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ
לְעֶבֶד נְמַכְר יוֹסֵף. עֲנֵנוּ בְּכָפֶל נְגָלוֹ בְּרָזָל בָּאָה נְפֹשׁוֹ. עַד יֵת בֵּא
דְּבָרוֹ אֲמַרְתָּ ה' צָרְפְּתָהּ. שְׁלַח מַלְךְ וַיִּתְיַחֲהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתָּחֵהוּ.
שְׁמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קַנְיָנוּ.

בזוהר הקדוש (פרשת וישב) מבואר שמסובב כל הסיבות
סיבב שאחי יוסף ימכרוהו לישמעאלים, משום שאלמלא שיוסף
השתעבד לאחיו, אזי המצרים הם שהיו משעבדים אותו. ואם היו
המצרים משעבדים אותו, שוב לא היתה לישראל שום תקומה
תחתיהם. ולכך סיבב ה' שאחי יוסף ימשלו בו וימכרוהו ולא
המצרים הם שימשלו בו, ואז נהפך הכל שיוסף הוא ששלט בכל
מצרים, וממילא היתה לישראל תקומה מתחת ידיהם.

והוא שנרמז כאן בפסוקים, שְׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נְמַכְר יוֹסֵף
- בעת שיעקב שלח את יוסף אל אחיו לראות בשלומם, וַיִּמְצָאֵהוּ
אִישׁ בַּשָּׂדֶה" (בראשית לז, טו), ואותו איש הוא ששלחו אל אחיו.
והנה כמבואר שם ברש"י הלא איש זה היה המלאך גבריאל, וכיון
שהוא ידע את חשושים עליו אחי יוסף, מפני מה לא מנע מיוסף
ללכת אליהם. אך כאמור היתה זו ההשגחה העליונה שסיבבה כן
לטובת כל עם ישראל.

והינו שנאמר שלח לפניהם איש - אותו איש שלח את יוסף
לפני אחיו, ואז לְעֶבֶד נְמַכְר יוֹסֵף. ואחיו הם ששלטו בו ולפניהם
עֲנֵנוּ בְּכָפֶל נְגָלוֹ בְּרָזָל בָּאָה נְפֹשׁוֹ ולא אצל המצרים. ולכך כאשר

משל ונמשל

משל נפלא על שמונת ימי החנוכה

שכר שוטרים שיחפשו ויתפסו את הגנבים. ואכן שמע ה' לקול
שוועתו ובתוך זמן קצר נתפסו הגנבים והם נאלצו להחזיר את
הגניבה לבעליה, מיד קיים האיש מה שהבטיח וקרא לגבאי
הצדקה ונתן לו כ"ז מטבעות עבור תשעה ארגזים שהוחזרו לו,
שלושה מטבעות לכל ארגז, אולם הגזבר ביקש ממנו שיתן לו עוד
שלושה מטבעות, תמה העשיר ושאלו מדוע, שהרי לא גנבו ממנו
כי אם תשעה ארגזים, נענה הגזבר ק"ו שעליך להודות להשי"ת
על הארגז שלא נלקח ממך מעיקרא, ורק עי"ז היו בידך מעות
לשלם לשוטרים שיחפשו אחרי הגנבים.

והנמשל מובן, שעל זה גופא יש לנו להודות להקב"ה - על
שנשאר פח אחד של שמן בחותמתו של כהן גדול בטהרה ועל
ידו נמשך הנס לשאר הימים, ואדרבה, על זה צריך להודות יותר
שלא נגעו בו הרשעים מעיקרא.

מפורסם תירוצו של הט"ז (סימן תרע סק"א) דיום הראשון קבעו
זכר על עצם מציאת פך השמן (דבלאו הכי לא היו זוכים לנס,
שהרי אין הקב"ה עושה נס בבריאת יש מאין, כדאשכחן בשונומית
שצויה עליה הנביא (מלכים ב' ד ג) 'לכי שאלי לך כלים מן החוץ
מאת כל שכניך, כלים ריקים אל תמעיטי', ורק על ידי פח השמן
שמצאו יכלו לזכות שיתרבה השמן ויספיק לשמונה ימים עי"ש).

וביאר רבינו הגאון רבי אריה לייב צינץ זצ"ל את דבריו בספר
'קומוץ המנחה' (דרוש לחנוכה אות ז) בדרך משל, למה הדבר
דומה, לאחד שהיו לו עשרה ארגזים מלאים זהב, באחד הלילות
פרצו גנבים לתוך ביתו וגנבו ממנו תשע ארגזים, כשהבחין
בעה"ב בחסרון הכיס נדר נדר לאמר, שאם יהיה אלוקים עמו
וימציא לו את מעותיו ינדב מכל ארגז שלושה דינרי זהב לצדקה,
בד בבד עשה גם פעולות בדרך הטבע, ועם המעות שנשאר לו

תולדות מהרא"ל צינץ

פרקים ממסכת חייו ומשנתו של רבינו המחבר

נר מצוה ותורה אור

כפי שמסופר, הרי בכל לילות שבת קודש לא פסיק פומיה מגירסא עד אור הבוקר, וגם אז למד כהרגלו מתוך הספר דוקא. כיצד עשה שלא ישל ח"ו ב"ש מא יטה"? היה מעלה אש בפניא-דמעלי-שבתא בנר גדול שיספיק לכל הלילה, ומניחו בין ב' שמשות כפולות של החלון, כשהוא סגור ומסוגר, ולומד לאורו אצל החלון בלא שום חשש. פעם ארע שכבה הנר מיד בתחילת הלילה. הוא הצטער מאד על כך, נבצר ממנו ללמוד מתוך הספר, אבל סבור היה שזה מקרה גרידא. כשחזר הדבר ונשנה בשבת הבאה, יצא מדירתו ופנה אל דירת בעל הבנין, הוא הנגיד ר' מרדכי כתריאל, בידעו שגם הוא עושה כמעשהו ומכין נר גדול מסוגר בין שתי שמשות. אולם לתדהמתו, ברגע שדרך על מפתן הדירה כבה גם נרו של הגביר, והשתרר חושך. עכשיו הרגיש רבינו כי יש דברים בגו, מן השמים אין מניחים לו ללמוד כחפצו, ויפשפש וימצא כי לאחרונה היה בושש ומתמהמה לטפל בשריותא של אשה עגונה אחת שהפצירה בו לחפש עבורה היתר להינשא. הוא תלה בכך את כיבו הנרות שלא כדרך הטבע. אחר הדברים האלה נפק דק ואשכח טעמים מספיקים להתירה. ומיגו דזכי לה זכי נמי לאחרנייתא, לא נתקררה דעתו עד שהתיר במשך השבוע הקרוב עוד מספר נשים מרודות מכבלי העיגון, כיד ד' הטובה עליו.

על שקידתו העצומה בתורה, בהתפשטות מכל החושים, סיפרו נפלאות. ראו בעליל כמה יאתו לו דברי "ספר הקנה": איזהו תלמיד חכם אמיתי? "כל שנפשו קשורה בנפשה של תורה!"

היה מעשה בליל חג השבועות, כאשר עברו אחדים מבני הקהילה ברחוב העיר בשעה מאוחרת, והבחינו פתאום ברבינו שהיה פוסע הלך ושוב בצדי רשות הרבים ללא מעיל וכובע, שלא כדרכו, והתפלאו מאד על תנועותיו. המתינו לו במרחק מה במשך שעה ארוכה והוא אינו פוסק מלשוטט אנה ואנה. ניגשו, איפוא, לשאלו: האם הוא מחפש כאן משהו, או שמא הנהו זקוק לעזרה. והנה בהיותו תפוס שרעפים, כמו התעורר וניתק ממחשבותיו רק בקושי לקול שאלתם, ואחרי ששמע מה רוצים ממנו השיב בתמימות: "הייתי מעיין ומעמיק בסוגיא אחת, ותוך כדי עיוני יצאתי ממעוני, מבלי להרגיש להיכן ישאוני רגלי..."

מקורביו העידו בו שמעולם לא הלך אפילו ד' אמות בלא תורה, ותמיד היו שפתותיו רוחשות הני מילין יקירין, שהרי כל התורה היתה שגורה בפיו, ונצרך אותה בזכרונו כמונחת בקופסא - אולם ברגע שהיה מסוגל ללמוד מתוך הספר, הידר בקפידה לעשות כן, כדברי התנא הקדוש רבי יוחנן בירושלמי שכל הלומד מתוך הספר לא במהרה הוא משכח.

פניני ישועות

מליץ היושר המליץ לעבודה!

בנבכי תוכנות המחשב וסודותיו כפפית ידו, אין הוא מתקבל לאף מקום עבודה.

מנחם, חברו לספסל הלימודים שראה בצרתו, הציע לו לתרום למכון המהרא"ל צינץ זי"ע כשהוא לוחש לו באזנו, כי לא מזמן הוא ניסה את הסגולה לצורך איזה דבר ישועה אליה היה זקוק ונושע הרבה יותר משחשב.

אלחנן שמע וקיבל, התקשר ותרם, הוראת קבע של 72 שקלים לחודש למשך שנה.

שעות ספורות לאחר מכן, התקשרו אליו מחברת הייטק ענקית להזמינו לראיון עבודה, אחר שהציע את עצמו אליה לפני חצי שנה.

ביום המיועד הגיע אלחנן לראיון, וכעבור דקות ספורות נאמר לו כי התקבל לעבודה, כשניתנת לו אפשרות גם להתקדם הרבה במערכות החברה, הרבה מעבר למה שציפה!

אלחנן עשה חיל בלימודי ההייטק ולאחר שנות יגיעה רבות בלימוד כל רזי המקצוע קיבל תעודה ממכון הלימודים בה למד, המאשרת את הצלחתו הגדולה בלימודים.

הכול ידעו כי אלחנן עבר את המבחנים בקלות מרבית, הן כשרוני הוא אלחנן ובעל מוח מבריק, כך שלא היה צריך להתייגע רבות בכדי לעבור את המבחנים הקשים אותם עבר.

כל זה לא עזר לו לאלחנן למעשה, ובעוד כל חבריו וידידיו עמם למד את לימודי ההייטק התקבלו במהירות לחברות מובילות בתחום והיו כבר מסודרים בעבודה מכובדת עם משכורת יפה ומעולה, דווקא הוא הכישרוני מבין כל כיתת הלימוד שלו, קיבל תשובות שליליות אחת לאחת מכל חברה שרק הציע את עצמו אליה.

לתסכול עמוק נכנס אלחנן, כמי שכל חייו עד לתקופה זו עברו על מי מנוחות כשבכל מקום מצליח הוא עד למאוד, דווקא כעת כשהתעודה בידו והכל מכירים בכך שבקי הוא

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום
צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו
ניתן להזמין חינם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות